

לפרשת לך לך – תשע"ה

ספרא וסייפא

אבשלום מאירסדורף

בפרשתנו מסופר על המלחמה של אברהם נגד ארבעת המלכים שהיו מעצמות גדולות לאין שיעור. אך כאשר אברהם שומע שלוט בן אחיו נשבה מיד נאמר: "וירק את חניכיו ילידי ביתו שמונה עשר ושלוש מאות וירדוף עד דן". אברהם מוכן לוותר על כל עתידו וכל זה להציל את בן אחיו ולקדש שם שמיים ברבים.

חז"ל מסבירים שלא שלוש מאות איש לקח אלא רק את אליעזר עבדו בלבד, ששמו בגימטרייא הוא 318. נשאלת שאלה מדוע חז"ל הוציאו פסוק מפשוטו. ועוד גם על הפסוק "בן משק ביתי הוא דמשק אליעזר" (בראשית ט"ו ב') יש מחלוקת. לפי אונקלוס מדובר שהיה מדמשק. ולפי תרגום הירושלמי: שנעשו נסים על ידו לאברהם בדמשק.

וחז"ל שהתלבטו בעניין, דרשו דמשק. "אמר רבי אלעזר: שדולה ומשקה מתורתו של רבו" (יומא כח:). מה מצאו רבנן לחפש כאן נוטריקון זה? אלא מסבירים רבותינו: יש להבליט את דרך חינוכו של אברהם אבינו למרות שעדיין לא היו לו בנים חנך את עבדו לשני נקודות מרכזיות בחיים. א. תורה ומצוות ומעשים טובים.

ב. גבורה ואומץ.

אברהם שהיה מוקף בעובדי ע"ז מלא את עבדו בתורה חכמה ומוסר. לא בכדי נקרא אברהם "העברי" שהוא בצד אחד ושאר העולם בעבר השני.

מצד שני העמים שזממו להורגו היה צורך ללמוד להתגונן בפניהם לכן היה צורך ללמוד דרכי מלחמה והתגוננות.

מעשי אבות סימן לבנים. מכאן אנו צריכים ללמוד כבניו של אברהם אבינו.

לשלב את ה"סייפא וספרא" את הלימוד התורני לעומקה של תורה על כל צדדיה בשילוב עם החרב שילוב בצבא הגנה לישראל הנותן לנו את היכולת להגן על עצמינו.

שלא כמו בני עשו שחיו רק על החרב "על חרבך תחיה" בלי ערכים ומוסר. אצלנו יש את השילוב שאין לנו את היכולת להתקיים בלעדיו. זו המורשת שקבלנו מאבותינו ועלינו ללכת לאורה.